

مرقي نام... هيو س عید

زمر سیر مرقي نامی مردنی دایکی پښ بگا کچی دواي خوښندنووی
ب هېچ شنه ژان و نیگ رانییک ب کمت رخمیهوه ب ک نا
دوښه یان پلر مردوو، خوا د زانه!

یان له کاتی ناشتنی ترمی دایکی د وروب رکی هی مووی خریکی شین و
گریان بن ئویش له ود م ب شوښن له زتی خی ب و بیرل و بکانه و
له کو قاوی کی د سترک و و سیکار کی له گډ داگیرسینه!

یان له نوان دوو ک سی ب شنه ها تودا ب نه ووی ک ش ک پ یو نندی کی
ب نه و و ه ب له خ ی و ی ک کیان بداته ب رگول و بیکوژ!
یان له ه هی دادگاییدا دادو ر له ی پیرس ب چی نه و مرقي فلت کوشه،
ب له بهرتهوهی تیشکی خ ر ک له چاومی دا!

یان ب ترمی کوشتن له زیندان ب و فرمانی له سدار دانی ب
د رچوب و سبی وادی له سیدار دانه کی ب، ب ر له مردن ق ش له ی
پیرس باو فلت ب خوا ه ی، له و د خ لاواز ش ه شتا ب نه و پرسیار
جی با یخی من نی!

له ر دا نه ووی د بته شایانی ت رمان، ئیا ب استی نه و ج ر
بون و و ر نام و به ست و خوښسارد و له مرقي فک و توه بونی ه ی یان
ه ر کار کت ر کی ناو چیرک و مانه کانه و به ره می خ ی و
فنتازیای هونه رمه ندان و نوسه ر کی وهک کام یه به ته نیا؟

چا له چاپنه له شاکاره جوانه کی به ناوی س ردمی م د رن که نه و
به ره مهی چاپنه وهک ه خنه یهک له م د رنه ته ماشا ده کر به تایبهت
له په یوه ندی نوان مرقي و ماشنه. له دیم نهک هی کر کارک نمایش
د کانه ژانه له س ریک و ب چه ندباره یی س رقا ی ب ستنی بورغی له
کارگ کی. ب هی نه و کار و ناگای له هیچی دوری خی نی و
هه موو هه ست و س رنجی له س ر نه و ماشنه ی بورغی کانی تدا
ده به ست. له کتایی دیم نهک ب و ت و او د ب کر کارک د ک و ته
ناو ماشنه ک و و ک نه ووی نه ویش ب بورغی ک یان ب پارچه ی
له ماشنه ک.

دیار ک کی نه و دیم نه د ی و نه و مان پ ب مرقي له ناو ژیانی
ه می ش و کی و دوبار یی کی ب زار ک ردا نام د ب و د بته
ئاسن. ب نه و شی مرقي له نام یی زگاری ب پویست له ناو
ی کج ر ژیان نه خول ته و، به کو ژیان بکاته پ نه ژیک و د سترکاری
و داه نهانی تدا بکا، واته هونه رمه ندانه بژی. ژیانی
هونه رمه ندانه ش به ره مه نهانی نه و هونه رمه نیه له ناو کارگ و

قالب کان و کلتوری بازای دروست دهکا و جار کی تر و کی کی
به ره م دند و. ژبانی هونه رمه ندانه ئ و ی ل به ره مه نانی
ئستای نو نه که و. وهک چن شاعر له دزینه وهی ئستای نو
ناکه و.

کهواته به دهسته نانی ئه و ژبانه پ له ئستای نو یه ده به شاعر
وهک هونه رک که مه کمان بکات، به ام سه ره تا ده به بزانی شاعر چی،
م به ست و ی شاعر و د یه که له خ یا ه وه یان هر وش ی، یان
ئه گهر شاعر و د به ئ و و د ی به، یان ئ گ رهاتوو وش به
ئوکات ئیشی شاعر د به ت چی؟

ل کن هیند ئ وروپی کان به اک شانی س رنج و دانانی کاریگری
ل س ر هستی مر ف چاو ئ و پرد س ر کی ی به پ یام کانی د ر و ی
ل و د پ و و به نا و و. وک نمونی پ یکر ری بودا و و د ی
خوا ی کانی هیند سی. به مانای ئه وهی کار دانا نه که به گای دیم ن و
چا ویش وهک سه نته ر کی سه ره کی په یام و کاریگه ریه کانی پ
ده گوازر ته وه. به پ چ و ا و و به ن ریتی گ لانی سامی به دیاریکراوی
ل ئا ییند کانی ئ و گ لانی پ یکر و و د ج ر ک ل ح رام
(ه رچ ند ل ئا یینزای شاعر گ گ دان به و د ی ئیمامی ع لی
ل پ نا و پاراستنی شوناس و ه گ گ ا ن و ی ل م زه بی س رد ست،
یان پ یکر ی ل خاچدانی م سیح و تابلای مری می پاکیز به
دروستکردنی جیاوازی و خ جیاکردن و ی ل ئا یینی جول ک)، ل بری
چاو گو ئ و ه ی گواستن و ی ی به ئه و په یامانه ی ل د ر و د
و به دنگ و به ی گو به نا و و ده گهن. وک نمونی خو نندن و و
تیلو ی قورئان ل ئا یینی ئیسلام.

هر ل و وانگ ی و مام ه یان ل گ شاعر مام ی ک شاعر به س
وک وش د بین و پ یوای شاعر قس یه که و ده به ئ و قس ی کاری پ
بکرت ئ گ رنا د به ت قس ی کی پوچ و در. به ئاگا له وهی کات ک
شاعر د به ت کرد و و کاری پ د کر جگ ل و ی دق و کس ت ک
د به و د بن به یک دوا جار شاعریش شاعر بوونی خ ی له ده ست ده دا و
د به ت هوتاف و دروشم، ده به ته ه و ست.

کات کیش شاعر ده به ته ک شانی و د به وش و کاری وشه ش ده به ته
ه کار ک به گواستن و ی خ یا ئ و کات چاوه وانی ئه وه له شاعیر
وهک هونه رمه ند ک ناکر قس بگ و بیکا به کردار چونک ئ و
به رله وه بانگ شای شت کی دیک د کا و ه و ی دا ه نانی دیم ن کی تر
به خ یا ل پا دیم ن و کی و دوبار کانی واقع د دا، ئ و وش
له پ نا و هونه ر وهک ته کنیک و فه نتازیا له هه مان کات به چ ژ و

واندن و ی بزاری و بخشینی مانای ب ژیان. لره و هیه شاعر
نه مجاریان لباتی ه و است دبیت دا ه ننان.